

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **plk. Mgr. Bc. L. Š.**, nar. X, bytem Č. B., S., Z. X, v řízení zastoupeného JUDr. Františkem Vavrochem, advokátem se sídlem České Budějovice, náměstí Přemysla Otakara II. 123/36, proti žalovanému: **Česká republika – Policie ČR, Policejní prezidium, policejní prezident ve věcech kázeňských**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, v řízení o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech kázeňských ze dne 20.8.2010, č.j. PPR-13851-8/ČJ-2010-99KP,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech kázeňských ze dne 20.8.2010, č.j. PPR-13851-8/ČJ-2010-99KP, kterým zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí náměstka ředitele Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ve věcech kázeňských ze dne 17.5.2010, čís. NŘVSKZ-8/2010, kterým byl žalobce uznán vinným dle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále též „služební zákon“) ze spáchání kázeňského přestupku porušení základní povinnosti příslušníka dodržovat služební kázeň dle ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů,

kterého se měl dopustit za kontrolované období od 1.1.2009 do 11.2.2010 (před a v souvislosti s případem vraždy manželů M. dne 11.2.2010) jako vedoucí územního odboru vnější služby České Budějovice tím, že od 2.3.2009, kdy se měl prokazatelně seznámit v systému e-SIAŘ se ZP PP č. 222/2008 (závazný pokyn policejního prezidenta č. 222/2008, kterým se stanoví pravidla vnitřní normotvorby), do 11.2.2010, tento pokyn dále nepřidělil svým přímým podřízeným pracovníkům, ani řízeným organizačním článkům a nepřenesl tak na ně povinnosti stanovené v článku 32 tohoto pokynu, dále že neměl vykonávat od 2.3.2009 do 11.2.2010 v souladu s článkem 32 odst. 2 písm. c) ZP PP č. 222/2008 kontrolu seznamování podřízených pracovníků s tímto ZP PP a dále neměl vykonávat kontrolu plnění svého vlastního úkolu č. 5 vyplývajícího ze zápisu z porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009 a od 17.9.2009 do 11.2.2010 neměl plnit úkol z porady náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ze dne 17.9.2009 a neměl tak zajistit ve své působnosti a v souladu se ZP PP č. 222/2008 řádné seznámení podřízených policistů se ZP PP č. 203/2008 a dále od 1.1.2009, kdy byl ustanoven na služební místo vedoucího územního odboru, do 11.2.2010, neměl učinit žádná řídicí, organizační a kontrolní opatření tak, aby si zajistil včasné informování o bezpečnostní situaci a závažných trestných činech šetřených v organizačních článcích územního odboru vnější služby a následně mohl provést vhodná opatření směřující k zajištění bezpečnosti a předcházení této trestné činnosti. Podle § 51 zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostního sboru mu byl uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 25 % na dobu 3 měsíců.

Citovanými správními rozhodnutími se žalobce cítí dotčen na svých právech, když byl uznán vinným spácháním kázeňského přestupku, kterého se nedopustil, a pro rozhodnutí o jeho vině nebyly splněny zákonné předpoklady. Správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav věci a na základě toho dospěly k nesprávným závěrům právním.

Poukázal na to, že systém e-SIAŘ je informační systém, nikoli systém kontrolní, a navíc tento systém nefungoval až do května roku 2009 plnohodnotně, jelikož docházelo k jeho přetížení. Ze zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ani ze ZP PP č. 222/2008 neplyne povinnost seznamovat sebe a podřízené policisty s předpisy a rozkazy pouze cestou e-SIAŘ, když ZP PP č. 222/2008 umožňuje využít alternativní možnosti seznamování policisty s těmito předpisy. Jestliže byli policisté seznámeni s IAŘ na poradách vedoucích, což se stalo, je přesvědčen o tom, že nebylo nutné ještě formálně toto seznámení s IAŘ potvrdit e-SIAŘ. Je přesvědčen o tom, že je naprosto dostatečný jeden suverénní způsob seznamování. Poukázal na to, že nemůže odpovídat za seznámení se s interními akty řízení pracovníky, kteří mu přímo podřízeni nejsou, např. policistů. Dle názoru obou správních orgánů by měl patrně provádět kontrolní činnost přímo podřízených vedoucích, jakož i ostatních policistů (jde zhruba 345 policistů), aby měl přehled o tom, jak se jednotliví policisté seznamují s interními akty řízení. Tomu ale neodpovídá časový harmonogram jeho práce, neboť by nemohl vykonávat další úkoly, které pro něj, mj. z pracovní náplně, vyplývají. Poukázal na to, že v náplni práce má mj. přímo řídit pouze vedoucí jednotlivých oddělení a své spolupracovníky, nikoli pak přímo jednotlivé policisty.

K systému e-SIAŘ uvedl, že rozsáhlost předpisů nedovoluje seznamování s předpisy pouze formou e-SIAŘ a vyjádřil domněnku, že na pouhé přečtení a pochopení textu jednotlivých předpisů by jednotliví policisté potřebovali minimálně dvě hodiny, když s ohledem na časovou náročnost jejich práce není seznamování se s IAŘ cestou pouhého čtení dle jeho názoru jednak efektivní a jednak ani možné. Nikdo nemůže zaručit, zda policista předpisy skutečně četl, či zda pouze potvrdil přečtení textu příslušným tlačítkem v e-SIAŘ.

Cestu seznamování policistů s předpisy na poradách vedoucího považuje za mnohem efektivnější, když navíc jsou základní body textu policistům vysvětleny a podrobně popsány.

Ke skutečnosti, že údajně neměla proniknout informace o potencionálním nebezpečném pachateli J. H., když měla selhat možnost přenosu informací elektronickou formou, neboť věc nebyla zadána do IS UDÁLOST, ale byla evidována pouze v IS ETR a IS KSU, uvedl, že daná věc nepatřila do IS UDÁLOST. Evidována byla v ETR, kam kdokoli mohl nahlédnout, jakož v IS KSU (kriminálně sledovaná událost). Záznam o nebezpečnosti pachatele mohl zjistit každý policista, který nahlédl do ETR. Navíc uvedl, že policisté, kteří byli následně činní v případě J. H., byli dne 15.1.2009 s IAŘ a zejména se ZP PP č. 203/2008, o krátkodobé ochraně, řádně seznámeni svým nadřízeným, v podstatě ještě dříve, než byl tento IAŘ rozeslán z policejního prezidia podřízeným policejním složkám, což stvrdili vlastnoručními podpisy.

Evidentním ukazatelem proškolení policistů je skutečnost, že policisté, kteří zasahovali na místě dne 10.2.2010, jednali dle závěru kontrolního orgánu zcela správně a nepochybili. Policista OOP České Budějovice, který po obdržení informace pravděpodobně špatně vyhodnotil situaci, je zkušený pracovník s dobou služby téměř 15 let a s doposud bezchybným výkonem služby. I u něj ale bylo prokázáno, že byl řádně seznámen s interními akty řízení a dokonce i s osobou J. H., neboť dle kontrolního orgánu již minimálně ve dvou případech s těmito osobami přišel do styku při soustavně se opakujících oznámeních na útvaru Policie ČR. Žalobce zdůraznil, že trestný čin vraždy manželů M. byl spáchán až 2,5 měsíce po předání spisového materiálu na státní zastupitelství. V době, kdy na OOP České Budějovice bylo prováděno šetření přestupkové věci, nebyly známy informace zakládající podezření ze spáchání trestného činu. Napadené rozhodnutí považuje za formální a účelové. Odvolací orgán zcela pominul skutečnost neexistence retroaktivity právních předpisů, neboť potom by dle jeho názoru musel zcela evidentně zjistit, že nemohl v době od 1.1.2009 do 11.2.2010 neplnit své povinnosti vyplývající z organizačního řádu ředitele KŘP Jčk č. 238/2009 a tento porušovat, když tento dokument byl vydán až 5.8.2009. Dále upozornil, že jeho činnost byla na základě pokynu ředitele KŘP Jčk prověřena již v prvopočátku se zaměřením na činnost územního odboru vnější služby České Budějovice a jeho osoby dne 25.2.2009, kdy bylo konstatováno, že nebyly zjištěny žádné nedostatky na úseku vedoucího ÚO VS České Budějovice. Dále poukázal na to, že byl za svou činnost celkem 9x kázeňsky odměněn v roce 2009, a to vždy za aktivní a příkladné plnění služebních úkolů. Dále mu byla udělena policejním prezidentem služební medaile Za zásluhy o bezpečnost za dlouhodobé příkladné služební úsilí, iniciativu a vynikající výsledky na úseku rozvoje forem, prostředků a metod práce a vzdělávání a na konci roku 2009, přesně 4.12.2009, obdržel od ředitele KŘP Jčk vyznamenání stříbrný čestný odznak za aktivní a iniciativní plnění služebních povinností. Toto zcela vyvrací závěr odvolacího orgánu, že neplnil ve stanoveném období řádně své povinnosti. Dále pak také žalobce poukázal na existenci metodického listu č. 4/2010, který podle něj přinejmenším zpochybňuje tvrzení odvolacího orgánu, že jediné průkazné proškolení a seznámení s IAŘ je pouze formou e-SIAŘ. Současně také poukázal na to, že žalovaný se vůbec nezabýval činností jeho koordinátora, který byl jeho zástupcem a na rozdíl od něj měl jednoznačně v pracovní náplni stanovenou činnost pod bodem 1 – řídí, organizuje, kontroluje a odpovídá za plnění úkolů organizačními články služby pořádkové policie, dopravní policie v souladu s úkoly územního odboru vnější služby. Znovu poukázal na to, že on jako vedoucí územního odboru plní řadu jiných povinností, včetně služebních cest a různých porad a školení, takže informace v jeho nepřítomnosti dostává koordinátor, který jej v době jeho nepřítomnosti plnohodnotně zastupuje. V době započetí případu manželů M. v průběhu března 2009 on sám byl vesměs mimo pracoviště. Dne 8.10.2009 také nemohl

informaci k dalšímu vývoji případu dostat, neboť byl vyslán na studijní pobyt v době od 29.9. do 16.10.2009 – šlo o specializační kurs pro velitele bezpečnostních opatření v boji proti extremismu a terorismu. Nemohl zasáhnout do událostí ani dne 10.2.2010, neboť čerpal řádnou dovolenou.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě shrnul nejprve námitky žalobce uvedené v podané žalobě a následně uvedl, že služební funkcionář vycházel při svém rozhodování zejména ze spisového materiálu odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, ze stanoviska Ředitelství služby pořádkové policie, ze spisového materiálu OOP České Budějovice. Z těchto materiálů vyplývá závěr, že žalobce neprováděl kontrolní činnost na organizačních článcích územního odboru ve své působnosti tak, aby byly odstraněny nedostatky v jejich činnosti, když jako vedoucí policista za jejich činnost odpovídá. Žalobce prokazatelně znal povinnost kontrolovat seznamování podřízených pracovníků s interními akty řízení, navíc je patrné ze zápisu z porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice ze dne 26.2.2009, že žalobce sám úkolem z porady uložil svým podřízeným seznamovat se s interními akty řízení cestou e-SIAŘ a provádět kontrolu seznamování. Žalobcem zmíněný metodický list č. 4/2010 se vztahuje k vyhlášce Ministerstva vnitra č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru, přičemž § 36 této vyhlášky řeší dokumentace o školení zaměstnanců a vyžaduje mj. seznam zaměstnanců s podpisy proškolených osob. Jedná se tedy zjevně o jinou právní situaci a žalobcem naznačená analogie je nesprávná. Ze spisového materiálu je současně zjevné, jak se neplnění žalobcových povinností podílelo na selhání zasahujících policistů v souvislosti s oznámením P. M. na linku 158. Nikdo z policistů Obvodního oddělení České Budějovice (kromě vedoucího, jeho zástupce a zpracovatele) neměl informace o možné nebezpečnosti pachatele. Jestliže byl žalobce od 1.1.2009 ustanoven na dosavadní služební místo, byl povinen respektovat ustanovení § 45 odst. 2 písm. b) zákona, přičemž tyto povinnosti byly dále specifikovány v rozkazu ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. 238/2009. Pokud tedy kontrolované období bylo vymezeno od 1.1.2009 do 11.2.2010, nedošlo k porušení zákazu retroaktivity. Ve vztahu k uloženému kázeňskému trestu a jeho odůvodnění je nerozhodné, zda žalobce byl vesměs mimo pracoviště, případně na studijním pobytu či čerpal řádnou dovolenou.

U jednání soudu setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích .

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 11.2.2010 byla zahájena kontrola – kontrolní průzkum na ověření správnosti postupu policistů v souvislosti s přijatým oznámením na linku 158 s tím, že předmětem kontroly byl postup policistů před a v souvislosti s vraždou manželů M. dne 11.2.2010 a dodatkem ze dne 18.3.2010 bylo stanoveno, že kontrolované období je od 1.1.2009 do 11.2.2010. Tísňové volání bylo přijato dne 10.2.2010. Kontrolní orgán zodpovědnost vedoucího územního odboru vnější služby plk. Mgr. Bc. L. Š. dovodil z popisu služebního místa a organizačního řádu KŘP Jčk (příloha č. 1 KŘ KŘP Jčk č. 238/2009):

Dle ustanovení článku 38 odst. 2 organizačního řádu vedoucí územního odboru vnější služby odpovídá za činnost a řízení jím řízeného územního odboru náměstkovi ředitele pro vnější službu.

Dle odst. 3 písm. c) uvedeného článku plní územní odbor vnější služby úkoly na úseku ochrany bezpečnosti osob a majetku a dle písm. d) odpovídá za plnění úkolů na úseku trestního a přestupkového řízení v působnosti územního odboru.

Dle odst. 4 článku 38 územní odbor v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti zejména provádí samostatný výkon základních policejních činností v přestupkovém řízení při objasňování přestupku a v trestním řízení při odhalování, dokumentaci a vyšetřování trestné činnosti.

Vedoucí územního odboru jako vedoucí policista druhé řídicí úrovně dle článku 11 organizačního řádu KŘP Jčk zejména řídí, organizuje a kontroluje práci podřízených policistů v souladu s úkoly KŘP.

Dle popisu služebního místa (pracovní náplň) vedoucí územního odboru koordinuje, rozhoduje a usměrňuje výkon služby pořádkové a dopravní policie, řídí činnost územního odboru a jím řízené organizační články. Dále je seznamuje s důležitými skutečnostmi nutnými pro jejich služební činnost.

Na základě provedeného správního řízení dne 17.5.2010 vydal náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ve věcech kázeňských rozhodnutí, kterým uznal vinným žalobce ze spáchání kázeňského přestupku porušení základní povinnosti příslušníka dodržovat služební kázeň dle ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona a zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni dle ustanovení § 45 odst. 2 písm. b) zákona. Zato, že svým nedbalostním jednáním porušil základní povinnosti příslušníka dodržovat služební kázeň, když řádně nesplnil služební povinnosti pro něj vyplývající z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazu, a jako vedoucí příslušník nezabezpečil, aby příslušníci byli pro výkon náležitě vyškoleni, byl mu uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 25 % na dobu tří měsíců. Služební funkcionář vytkl žalobci, že svým nedbalostním jednáním porušil základní povinnosti příslušníka vymezené v ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) zákona, tedy dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 zákona spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, a v odůvodnění § 45 odst. 2 písm. b) zákona, tedy zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni, když od 2.3.2009, kdy se sám seznámil prokazatelně v systému e-SIAŘ se ZP PP č. 222/2008, do 11.2.2010 tento pokyn, ač je mu přímo zde tato povinnost stanovena, dále nepřidělil svým přímým podřízeným pracovníkům ani řízeným organizačním článkům, a nepřenesl tak povinnosti stanovené v článku 32 tohoto pokynu na své podřízené pracovníky. Pokud vedoucí pracovník tento IAŘ nepřidělí, nemůže pak očekávat efektivní seznámení s dalšími IAŘ, což může mít podstatný vliv na jejich kvalitní naplňování v každodenní pracovní činnosti. Na seznamování policistů s IAŘ byl kladen důraz i na poradách náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu v průběhu roku 2009. Toto dokládá i úkol z porady náměstka ředitele pro vnější službu ze dne 17.9.2009, když uvedl nutnost dohlížet na seznamování policistů s důležitými IAŘ, což měl provést vedoucí ÚO VS.

Dále je žalobci kladeno za vinu, že od 2.3.2009, kdy se sám seznámil v systému e-SIAŘ se ZP PP č. 203/2008 a tento přidělil podřízeným pracovníkům, do 11.2.2010 nevykonával v souladu s článkem 32 odst. 2 písm. c) ZP PP č. 222/2008 kontrolu seznamování s tímto předpisem a tedy ani kontrolu plnění svého vlastního úkolu č. 5 ze zápisu z porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne

25.2.2009. Od 17.9.2009 do 11.2.2010 tak dále neplnil úkol z porady náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ze dne 17.9.2009. Jmenovaný tedy neprováděl kontrolní činnost na organizačních článcích územního odboru ve své působnosti tak, aby byly odstraněny nedostatky v jejich činnosti, když jako vedoucí policista za jejich činnost zodpovídá, a nezajistil tak ve své působnosti a v souladu se ZP PP č. 222/2008 řádné seznámení podřízených policistů se ZP PP č. 203/2008. Sám uvedl, že v souvislosti s tímto ZP PP neuložil žádné úkoly. Docházelo tak ke značným časovým prodlevám seznamování s IAŘ, což je doloženo přímo u ZP PP č. 203/2008, se kterými se on sám seznámil dne 2.3.2009, jeho podřízený npor. Ing. V. D. až dne 25.7.2009, další podřízený Bc. J. N. až dne 4.5.2009 a npor. Ing. M. A. nebyl k 11.2.2010 vůbec seznámen. Přitom přímo pak dochází k časovým prodlevám seznamování se s IAŘ u policistů přímo podřízených těmto vedoucím pracovníkům. Dále pak vyplynulo, že nastaveným systémem porad a komunikací mezi vedoucím OOP České Budějovice a vedoucím územního odboru vnější služby nepronikla informace o možném potenciálním nebezpečném pachateli a tím nepronikla tato informace ani k dalším služebním funkcionářům či organizačním článkům (IOS, SKPV). Selhala i možnost přenosu informací elektronickou formou, neboť věc nebyla zadána do IS UDÁLOST, ale evidována pouze v IS ETŘ a IS KSU. Z toho důvodu nebyla přijata žádná opatření k předcházení trestné činnosti J. H. a nebyla v tomto směru vyvinuta patřičná řídicí, organizační a kontrolní opatření ze strany odpovědných vedoucích po linii pořádkové služby. V důsledku neplnění shora uvedených povinností policisté dozorčí služby OOP České Budějovice a policisté integrovaného operačního střediska neměli dostatečné informace týkající se vyhrožování smrti P. M.

. ze strany J. H. a informace vyplývající ze znaleckého posudku týkající se jeho nebezpečnosti a možnosti naplnění jeho výhrůžek. V oznámení J. M. o ohrožování střelnou zbraní nevyužili institut krátkodobé ochrany, neprovedli opatření k ochraně bezpečnosti oznamovatele, nepřivolali výjezd SKPV, neorganizovali pátrání po podezřelém a celkově podcenili nebezpečí a závažnost situace. Následná vražda manželů M. ze strany J. H. dne 11.2.2010 jen podtrhuje vážnost celé situace. Služební funkcionář uvedl, že přisvědčuje námitce žalobce, pokud jde o osobní přístup k policistům a zaměstnancům, na druhou stranu ale zdůraznil, že z úkolu porad nadřízených pracovníků a přímo ze ZP PP č. 222/2008 jednoznačně vyplývá povinnost seznamovat sebe a podřízené policisty cestou systému e-SIAŘ. Specifickým způsobem služby není myšlen výkon vnější, resp. pořádkové služby na obvodních odděleních. Pokud jmenovaný vyzdvihuje stále postup seznamování na poradách vedoucího atd., uvedl služební funkcionář, že uvedený ZP PP č. 203/2008 byl projednán na poradě vedoucího OOP České Budějovice dne 15.1.2009, kdy bylo seznámeno dalších 9 předpisů. Vzhledem k rozsáhlosti se nepřiklonil k názoru, že tyto předpisy byly řádně proškoleny. V prezenční listině dále chybí podpis policisty nstržm. T., zasahující policista dne 10.2.2010, dle e-SIAŘ E k 20.2.2010 s pokynem neseznámen. Se ZP PP č. 203/2008 nebyli v systému e-SIAŘ ke dni 11.2.2010 a ani na poradě vedoucího OOP České Budějovice dne 15.1.2009 seznámeni další policisté uvedení v rozhodnutí.

Pokud žalobce poukazuje na to, že se odpovědnost za přidělení interního aktu řízení nebo oznámení seznámení vztahuje pouze na přímo podřízené pracovníky, sdělil služební funkcionář, že s oběma ZP PP č. 203/2008 a 222/2008 byl žalobce seznámen v systému e-SIAŘ dne 2.3.2009. Do 11.2.2010 v souladu právě se ZP PP č. 222/2008 tento pokyn, ač mu povinnost zde byla stanovena, dále nepřidělil svým podřízeným pracovníkům a nepřenesl tak na ně povinnosti stanovené v článku 32 tohoto pokynu. Nemůže tedy po svých podřízených vyžadovat plnění povinností stanovených právě tímto pokynem. Žalobce ale přisvědčil, že úkolem č. 5 z vlastní porady konané dne 25.2.2009 svým podřízeným povinnost (seznamovat se s interními akty řízení cestou e-SIAŘ a provádět kontrolu seznamování s cílem úkol splnit

ihned a průběžně) uložil. Kontrolu plnění úkolu však již neprováděl. Dále pak služební funkcionář uvedl, že nepovažuje za standardní řešení trestného činu, pokud J. H. sdělil na obvodním oddělení, že zabije svého otce, jakým způsobem to učiní, kde si opatří vražednou zbraň a policejní orgán následně neučiní žádná adekvátní opatření k zajištění bezpečnosti budoucí oběti a věc pouze administrativně zadokumentuje. Není patrné, proč nebylo učiněno opatření u majitele později vražedné zbraně J. H., proč nebyl policejním orgánem upozorněn na hrozící nebezpečí, proč nebyl upozorněn a informován o takto nebezpečném člověku vedoucí územního odboru vnější služby České Budějovice, proč nebylo provedeno alespoň základní šetření v místě bydliště k osobám J. Heidinger, J. H. Jak vyplývá z pozdějšího šetření, bylo u příbuzných a v okolí známo, že J. H. vlastní zbraň a učí s nimi svého syna střilet. Nebyla provedena ani základní lustrace, zda J. H. vlastnil nějaké zbraně, jakým způsobem byla nastavena komunikace mezi vedoucím OOP České Budějovice a vedoucím územního odboru vnější služby České Budějovice, když tento na svou obhajobu uvádí, že výpověď osoby, která říká, že zabije druhého člověka, je tak „podružná“, že nestojí ani za informací? Zpochybňuje nastavení systému porad, vzájemné komunikace, konference, spolupráce a informovanosti mezi vedoucím územního odboru a jeho podřízených, když ani takto závažná informace nikam nepronikla. Pokud žalobce zdůrazňuje, že k vraždě došlo až 2,5 měsíce po oznámení – předání spisového materiálu na státní zastupitelství, není patrné, jaká opatření učinili příslušní služební funkcionáři k odvrácení této tragédie kromě vydání usnesení o odložení věci. Vzhledem k tomu, že došlo k opětovnému napadení P. M., bylo zřejmé, že se J. H. neléčí. Policie nemůže spoléhat na to, že předání spisového materiálu na státní zastupitelství nebo jiný organizační článek způsobí přenesení i odpovědnosti za případné následky. Pokud by policisté zasahující na místě činu měli adekvátní informace, mohl být jejich postup zcela jiný. Žalobce uvádí, že s ohledem na událost ze dne 10.2.2010 nebylo nutno toto řešit využitím krátkodobé ochrany, neboť se jednalo dle všech znaků o případ, který vyžaduje přítomnost služby kriminální policie a vyšetřování. I kdyby se služební funkcionář ztotožnil s tímto názorem, považuje za nutné uvést, že služba kriminální policie a vyšetřování nebyla o skutečnostech zjištěných na místě události vyrozuměna a věc byla zadokumentována na OOP České Budějovice s „tichým souhlasem pracovníků IOS“ pouze jako přestupek proti občanskému soužití. Dále pak služební funkcionář uvedl, že při uložení trestu přihlédl k dobrým pracovním výsledkům žalobce i celého oddělení.

O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhodl policejní prezident napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Policejní prezident k odvolací námitce týkající se nepřidělení ZP PP č. 222/2008 podřízeným v systému e-SIAŘ uvedl, že tento služební předpis zavádí a upravuje automatizovaný informační systém e-SIAŘ jako publikační prostředek, jehož účelem je plnění povinnosti policie dle právního předpisu formou elektronického vyhlášení, přidělování a seznamování pracovníků s interními akty řízení a kontrola tohoto procesu. Z článku 27 odst. 1 písm. e) a písm. r) tohoto ZP PP vyplývá mj. možnost prokazování seznámení pracovníků s interními akty řízení a oznámeními a vedení historie obsahující přehled seznamování k jednotlivým interním aktům řízení, oznámením nebo pracovníkům; neseznámení s uvedeným předpisem je nutno považovat za neplnění povinnosti vyplývajících z výkonu služby; jestliže odvolatel uvádí, že na pouhé přečtení a pochopení textu jednotlivých předpisů by jednotliví policisté potřebovali minimálně 2 hodiny času, pak nelze přisvědčit jeho tvrzení, že dne 15.1.2009 alternativní cestou seznámil policisty se 115 stranami textu bez příloh, když navíc nebyli přítomni všichni policisté. Kontrolní činnost ale nespočívá pouze ve formální administrativní kontrole seznámení v e-SIAŘ, ale i ve zjišťování znalostí a praktických postupů vyplývajících ze seznámených předpisů. Dále konstatoval, že ze spisového materiálu bylo prokázáno, že nikdo z policistů Obvodního oddělení České Budějovice (kromě vedoucího, jeho zástupce a

zpracovatele) neměl informace o možné nebezpečnosti pachatele. K námitce žalobce, že integrované operační středisko (IOS) nespadá do jeho kompetence, konstatoval odvolací orgán, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že odvolateli není kladena za vinu špatná řídicí a kontrolní činnost na IOS, ale to, že neplnil řádně své povinnosti, a z toho důvodu neměli policisté IOS dostatečné informace. K námitce, že napadené rozhodnutí obsahuje skutečnosti, se kterými nebyl seznámen, konkrétně úkoly z porady dne 17.9.2009, odvolací orgán uvedl, že při ústním projednání kázeňského přestupku a rovněž dne 25.3.2010 byl seznámen se spisovým materiálem č.j. KRPC-9707-100/ČJ-2010-020066 o počtu 23 listů, včetně přílohy o počtu 727 listů, byly mu vydány fotokopie jím vyžádaných listů, přičemž na listu č. 530 jsou namítané úkoly uvedeny. Z tohoto důvodu námitka neobstojí. Námitka, že nebyl seznámen s tím, že „v okolí je známo, že J. H. vlastní zbraně a učí s nimi svého syna střílet“, je irelevantní, neboť je uvedena jen na dokreslení situace, závadové chování odvolatele je dokladováno jinými prokázanými skutečnostmi. Závěrem konstatoval, že provedenými důkazy bylo zjištěno naplnění všech znaků skutkové podstaty ve výroku specifikovaného kázeňského přestupku zaviněného odvolatelem.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 soudního řádu správního) a věc dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při rozhodování vycházel soud z následující právní úpravy:

Podle § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění platném v době rozhodování správních orgánů je příslušník povinen dodržovat služební kázeň.

Podle § 45 odst. 2 písm. b) téhož zákona je vedoucí příslušník též povinen zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni.

Podle § 46 odst. 1 služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.

Podle § 51 odst. 1 písm. b) se příslušníkovi ukládá kázeňský trest snížení základního tarifu až o 25 % na dobu nejvýše 3 měsíců.

Důvodem, pro který byl žalobci uložen kázeňský trest, je zejména jednání žalobce, kterým porušil svou povinnost zabezpečit řádné vyškolení a vycvičení příslušníků. Obecně je tato povinnost upravena přímo v zákoně, a to v citovaném ustanovení § 45 odst. 2 písm. b) služebního zákona. Povinnosti žalobce vyplývající z pozice vedoucího územního odboru vnější služby jsou pak dále konkrétně upraveny v popisu jeho služební činnosti a v organizačním řádu:

Dle ustanovení článku 38 odst. 2 organizačního řádu vedoucí územního odboru vnější služby odpovídá za činnost a řízení jím řízeného územního odboru náměstkovi ředitele pro vnější službu.

Dle odst. 3 písm. c) uvedeného článku plní územní odbor vnější služby úkoly na úseku ochrany bezpečnosti osob a majetku a dle písm. d) odpovídá za plnění úkolů na úseku trestního a přestupového řízení v působnosti územního odboru.

Dle odst. 4 článku 38 územní odbor v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti zejména provádí samostatný výkon základních policejních činností v přestupkovém řízení při objasňování přestupku a v trestním řízení při odhalování, dokumentaci a vyšetřování trestné činnosti.

Vedoucí územního odboru jako vedoucí policista druhé řídicí úrovně dle článku 11 organizačního řádu zejména řídí, organizuje a kontroluje práci podřízených policistů v souladu s úkoly krajského ředitelství.

Dle popisu služebního místa (pracovní náplň) vedoucí územního odboru koordinuje, rozhoduje a usměrňuje výkon služby pořádkové a dopravní policie, řídí činnost územního odboru a jím řízené organizační články. Dále je seznamuje s důležitými skutečnostmi nutnými pro jejich služební činnost.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně popsal jednotlivá jednání, kterých se měl žalobce dopustit a ve kterých spatřuje porušení ustanovení § 45 odst. 2 písm. b) i porušení služební kázně dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Služební funkcionář žalobci vytýká, že se v kontrolovaném období od 1.1.2009 do 11.2.2010 (před a v souvislosti s případem vraždy manželů M. dne 11.2.2010) jako vedoucí územního odboru vnější služby České Budějovice sice 2.3.2009 prokazatelně seznámil v systému e-SIAŘ se ZP PP č. 222/2008 (závazný pokyn policejního prezidenta č. 222/2008, kterým se stanoví pravidla vnitřní normotvorby), avšak až do 11.2.2010 tento pokyn dále nepřidělil svým přímým podřízeným pracovníkům ani řízeným organizačním článkům a nepřenesl tak na ně povinnosti stanovené v článku 32 tohoto pokynu, dále že neměl vykonávat od 2.3.2009 do 11.2.2010 v souladu s článkem 32 odst. 2 písm. c) ZP PP č. 222/2008 kontrolu seznamování podřízených pracovníků se ZP PP č. 203/2008.

Závazný pokyn č. 222/2008 stanoví pravidla pro přípravu, schvalování, vyhlášení a evidenci interních aktů řízení, organizačních řádů a dohod a také seznamování se s nimi. Tento závazný pokyn, který nabyl účinnosti dne 1.1.2009, je poměrně rozsáhlým dokumentem, který na 18 stranách obsahuje 37 článků. V části osmé je upraven Systém eSIAŘ, tedy automatizovaný systém s manuálním vkládáním dat provozovaný na centrální úrovni na základě právních předpisů. V čl. 27 je popsán účel tohoto systému s tím, že slouží m.j. k seznamování pracovníků s interními akty řízení a ke kontrole tohoto procesu. V článku 32 odst. 2 písm. c) je výslovně uvedeno, že vedoucí pracovníci adresátů na nižších stupních organizační struktury odpovídají za kontrolu seznamování. Podle odst. 3 vedoucí pracovník stanoví povinnost seznámení pouze těm pracovníkům, jejichž činnost je interním aktem řízení nebo oznámením upravována nebo kteří tyto informace potřebují pro plnění svých úkolů. Podle odst. 5 tohoto článku jsou pracovníci povinni se seznámit s interními akty řízení nebo oznámeními, které jsou zaznamenány v kontu dokumentů funkce, na níž jsou zařazeni. Za prokazatelné seznámení se považuje odsouhlasení „Prohlášení o řádném seznámení s dokumentem“, které pracovník provede po zadání svého loginu a hesla.

K tvrzení žalovaného, že se žalobce sice 2.3.2009 prokazatelně seznámil v systému e-SIAŘ se ZP PP č. 222/2008 (závazný pokyn policejního prezidenta č. 222/2008, kterým se stanoví pravidla vnitřní normotvorby), avšak až do 11.2.2010 tento pokyn dále nepřidělil svým přímým podřízeným pracovníkům ani řízeným organizačním článkům a nepřenesl tak na ně povinnosti stanovené v článku 32 tohoto pokynu, se žalobce v podané žalobě pouze obecně vyjádřil tak, že se jedná o systém informační a nikoli kontrolní a že nefungoval do května plnohodnotně. Neuvádí ale z jakého důvodu podřízeným pracovníkům tento ZP PP nepřidělil.

Zásadní námitka žalobce směřuje proti tvrzení žalovaného, že „neměl vykonávat od 2.3.2009 do 11.2.2010 v souladu s článkem 32 odst. 2 písm. c) ZP PP č. 222/2008 kontrolu seznamování podřízených pracovníků se ZP PP č. 203/2008“. V podané žalobě namítá, že ze zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ani ze ZP PP č. 222/2008 neplyne povinnost seznamovat sebe a podřízené policisty s předpisy a rozkazy pouze cestou e-SIAŘ, když ZP PP č. 222/2008 umožňuje využít alternativní možnosti seznamování policisty s těmito předpisy a že policisté byli seznámeni s IAŘ na poradách vedoucích, což považuje za dostatečné. Navíc nemůže odpovídat za seznámení se s interními akty řízení (dále též „IAŘ“) pracovníky, kteří mu přímo podřízeni nejsou, např. policisty, s čímž souvisí rovněž i provádění kontrolní činnosti vedoucího územního odboru – tedy osobou žalobce. Cestu seznamování policistů s předpisy na poradách vedoucího považuje s ohledem na jejich obsáhlost za mnohem efektivnější, když navíc jsou základní body textu policistům vysvětleny a podrobně popsány.

Žalobci lze dát za pravdu, že ZP PP 222/2008 skutečně umožňuje vedoucímu pracovníkovi zajistit vyhlašování, přidělování a seznamování i jiným vhodným prokazatelným způsobem, ale ZP PP tento postup umožňuje pouze za situace, kdy využívání systému eSIAŘ neumožňují technické podmínky nebo specifický způsob výkonu služby. Z toho vyplývá, že seznamování se s IAŘ cestou eSIAŘ je jednoznačně uvedeno v pokynu jako prioritní. Žalobce sice tvrdí v podané žalobce, že systém byl plně funkční až od května 2009, ale netvrdí a neprokazuje, že by z tohoto důvodu nebylo možné systém vůbec používat. Pokud jde o jeho tvrzení, že stačilo seznámení s interními akty řízení na poradách, i zde by bylo možné a žalovaný to učinil také, žalobci částečně přisvědčit, že osobní kontakt je v práci velmi důležitým faktorem. Nelze ale přehlédnout, že někteří pracovníci, a to i žalobci přímo podřízení, nebyli se ZP PP 203/2009 seznámeni ještě 10.2.2010, tedy více než rok po nabytí jeho účinnosti. Služební funkcionář se také podrobně zabýval námitkou žalobce, ve které poukázal na specifický způsob služby a na rozdíl od žalobce dospěl k závěru, že specifickým způsobem služby není myšlen výkon vnější, resp. pořádkové služby na obvodních odděleních.

K tvrzení žalobce, že stačilo seznámení s interními akty řízení na poradách, vyjádřil žalovaný pochybnost, v jakém rozsahu mohli být policisté s interními akty seznámeni, když např. na poradě dne 15.1.2009 měli být policisté seznámeni s 10 předpisy, celkem se 115 stranami textu bez příloh. Soud ve shodě se správním orgánem považuje za nereálné, aby během jedné porady byli příslušníci podrobně seznámeni s takovým množstvím předpisů a navíc, aby byli proškoleni tak, aby byli schopni s nimi pracovat a aplikovat je v praxi. Žalovaný v této souvislosti správně poukázal na to, že kontrolní činnost nespočívá pouze ve formální administrativní kontrole seznámení v eSIAŘ, ale i ve zjišťování znalostí a praktických postupů vyplývajících z předpisů, se kterými se seznámil. Což dopadá i na seznámení se s IAŘ na poradách. I pokud by žalobce tedy považoval za dostatečné seznámení s předpisy pouze na poradě, měl následně dohlížet na to, zda a jak je příslušníci aplikují v praxi. Žalobce se v žádném případě neměl spokojit pouze s tím, že přítomní příslušníci stvrdili seznámení svým podpisem, ale následně měl dohlížet na to, zda jim znalost přepisu umožňuje jeho využití v praxi a samozřejmě dohlédnout i na to, aby se s přepisem seznámili i osoby na poradě nepřítomné. Služební funkcionář v prvostupňovém rozhodnutí také poukázal na to, že v důsledku takto prováděného seznámení s předpisy, kdy žalobce nedohlížel na to, jak probíhá seznamování s předpisy, došlo k tomu, že kromě dalších 10 policistů, nebyl se ZP PP 203/2008 seznámen ani na poradě, ani prostřednictvím eSIAŘ zasahující policista nstržm. Toman.

Soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce v období, za které byla prováděna kontrola, působil na pozici vedoucího Územního odboru vnější služby, tedy na pozici vedoucího druhé řídicí úrovně a z této pozice jednal a rozhodoval o věcech spadajících do působnosti organizačních článků krajského ředitelství ve své působnosti a odpovídal za jejich činnost vedoucímu policistovi, jemuž je přímo podřízen. S touto služební pozicí je spojeno plnění úkolů uvedených v organizačním řádu, jejichž porušení je mu kladeno za vinu.

Žalobce sice v podané žalobě namítá, že nemohl dohlížet na to, jak se jednotliví policisté seznamují s interními akty řízení, neboť tomu neodpovídá časový harmonogram jeho práce, ale z napadeného a z prvostupňového rozhodnutí je patrné, že žalobci služební funkcionář nevytýká to, že nekontroloval všechny policisty, ale že neprováděl kontrolu u svých přímých podřízených pracovníků, jak se tito seznamují s IAŘ a v důsledku toho nezjistil, že dochází k značným časovým prodlevám v jejich seznamování s IAŘ. Služební funkcionář konkrétně uvedl, že se ZP PP 203/2008 se žalobce seznámil 2.3.2009, jeho podřízený npor. Ing. V. D. (vedoucí OOP České Budějovice) až dne 25.7.2009, npor. Bc. J. N. (zástupce vedoucího OOP České Budějovice) dne 4.5.2009 a npor. Ing. M. (zástupce vedoucího OOP České Budějovice) nebyl k 11.2.2010 vůbec seznámen. Podstatné tedy je, že žalobci je vytýkáno, že v důsledku neprováděné kontroly, ale nikoli všech podřízených policistů, ale pouze organizačních článků územního odboru v jeho působnosti, nedošlo k včasnému seznámení s předmětným ZP PP, a proto docházelo k časovým prodlevám v seznamování s IAŘ i u policistů přímo podřízených těmto vedoucím pracovníkům. Z uvedeného vyplývá, že žalobce svou povinnost vyplývající z pozice vedoucího pracovníka na vysoké úrovni, který za činnost podřízených organizačních článků odpovídá, skutečně porušil. Služební funkcionář v prvostupňovém rozhodnutí zhodnotil povinnosti žalobce vyplývající z jeho zařazení v 9.TT s příplatkem za vedení, což předpokládá vysoké nasazení, mnohdy s výraznou pracovní dobou i mimo standardní plán s tím, že tato činnost je spojena s přijmutím odpovědnosti za své podřízené, tedy i za činnost koordinátora, případně dalších pracovníků, které může pověřit dílčími administrativními úkony.

Žalobce o své povinnosti seznamovat se s IAŘ cestou systému eSIAŘ provádět kontrolu věděl, a to jednak právě ze ZP PP 222/2008, ale také z porad ředitele krajského ředitelství a náměstka ředitele krajského ředitelství pro vnější službu, což vyplynulo z úkolu č. 5 ze Zápisu z porady vedoucího Územního odboru vnější služby ze dne 25.2.2009, který zněl: „Seznamovat se s IAŘ cestou eSIAŘ a provádět kontrolu seznamování“. Stejně tak byl znovu upozorněn na tuto povinnost na poradě náměstka ředitele pro vnější službu ze dne 17.9.2009, kde bylo vedoucím ÚO VS, tedy i žalobci uloženo: „dohlížet na seznamování policistů s důležitými IAŘ“. Žalobce sám potvrdil, že v souvislosti s ZP PP 203/2008 nepřijal žádná opatření a neuložil žádné úkoly. Z toho vyplývá, že závěr žalovaného, že žalobce nevykonával kontrolu plnění svého vlastního úkolu č. 5 vyplývajícího ze zápisu z porady vedoucího územního odboru vnější služby České Budějovice konané dne 25.2.2009 a od 17.9.2009 do 11.2.2010 neplnil úkol z porady náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje pro vnější službu ze dne 17.9.2009 a nezajistil tak ve své působnosti a v souladu se ZP PP č. 222/2008 řádné seznámení podřízených policistů se ZP PP č. 203/2008, odpovídal zjištěnému skutkovému stavu.

V této souvislosti soud poukazuje také na nedůvodnost námitky žalobce, že v době započetí případu manželů Malhockých v průběhu března 2009 on sám byl vesměs mimo pracoviště, že dne 8.10.2009 nemohl informaci k dalšímu vývoji případu dostat, neboť byl vyslán na studijní pobyt v době od 29.9. do 16.10.2009 a že nemohl zasáhnout do událostí ani

dne 10.2.2010, neboť čerpal řádnou dovolenou. Žalobci totiž není kladeno za vinu, že by v těchto uvedených obdobích neučinil konkrétní úkony spojené s vyšetřováním chování J. H., ale že nezajistil proškolení svých podřízených pracovníků a že neučinil vhodná opatření spojená se ZP PP 203/2008.

Žalobci je kromě shora uvedených pochybení spočívajících v tom, že nejednal v souladu s čl. 32 odst. 2 písm. c) ZP PP 222/2008, a že neplnil pokyny přijaté na uvedených poradách, kladeno za vinu také to, že neměl učinit žádná řídicí, organizační a kontrolní opatření tak, aby si zajistil včasné informování o bezpečnostní situaci a závažných trestných činech šetřených v organizačních člancích územního odboru vnější služby a následně mohl provést vhodná opatření směřující k zajištění bezpečnosti a předcházení této trestné činnosti.

Z popisu služebního místa vyplývá, že vedoucí územního odboru koordinuje, rozhoduje a usměřuje výkon služby pořádkové a dopravní policie, řídí činnost územního odboru a jím řízené organizační články. Dále je seznamuje s důležitými skutečnostmi nutnými pro jejich služební činnost. Z toho je patrné, že žalobce měl přijmout taková opatření, která by umožnila, aby všichni policisté měli dostatečné informace o závažné trestné činnosti a závadových osobách, aby se mohli i v případě, že nastane taková událost, ke které došlo dne 10.2.2010, rychle zorientovat a situaci profesionálně vyhodnotit. Z obsahu správního spisu ale vyplývá, že dozorčí služba OOP České Budějovice a policisté Integrovaného operačního střediska při územním odboru v Českých Budějovicích neměli dostatečné informace týkající se vyhrožování smrtí P. M. ze strany J. H. v období před spácháním vraždy. Nebyli seznámeni ani se závěry znaleckého posudku ohledně nebezpečnosti J. H.

S tím souvisí i další námitka žalobce, že policisté zasahující dne 10.2.2010 byli řádně seznámeni se ZP PP 203/2008, a že došlo pouze k selhání jednotlivce, který špatně vyhodnotil vzniklou situaci. Tato skutečnost ale není ze správního spisu patrná. Je sice pravdou, že ze stanoviska Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje k postupu policistů operačního střediska vyplývá, že policisté tím, že vyhodnotili situaci jako přestupek, neporušili obecně platné právní normy a ani interní akty řízení. K tomuto postupu ale došlo za situace, kdy pracovníci OOP nebyli dostatečně informováni o nebezpečnosti pachatele. Zasahující policista T. uvedl, že jméno M., ani H. nikdy předtím neslyšel a ani neslyšel o tom, že by se v osobě H. mělo jednat o nebezpečného pachatele. Shodně se vyjádřil i druhý zasahující policista K. Informace o nebezpečnosti pachatele neměl dle svého vyjádření ani inspektor OOP Zeman, který zasahujícím policistům dával jako dozorčí služba OOP pokyny. Z písemných záznamů o prověřovaných skutečnostech sepsaných se jmenovanými policisty vyplynulo, že jim o možnosti poskytnout krátkodobou ochranu i v případě, že se nejedná o závažný trestný čin, nebylo nic známo. Inspektor OOP Z. naopak po té, co pan M. nahlásil opětovné napadení J. H. argumentoval právě tím, že ochrana nemůže být manželům M. poskytnuta, neboť se nejedná o dostatečně závažný trestný čin a poradil jim, ať se obrátí na právníka. To potvrdily i dcery zavražděných manželů, které vypověděly, že manželé M. o ochranu žádali, ale že jim poskytnuta nebyla s tím, že ji poskytují jen důležitým svědkům. Ze zprávy Policejního prezidia ČR ze dne 4.3.2010 vyplynulo, že v dané situaci bylo na místě využít institut krátkodobé ochrany dle ust. § 50 zákona č. 273/2008 Sb. a to že tak učiněno nebylo, příkládá ve zprávě ředitel plk. Mgr. P. S. právě neznalosti ZP PP č. 203/2008, se kterým nebyli policisté seznámeni.

Žalobce ta namítl, že trestný čin vraždy manželů M. byl spáchán až dva a půl měsíce po odevzdání spisu na státní zastupitelství. Skutečnost, že policejní spis byl předložen na státní zastupitelství nemohla dle soudu za žádných okolností zbavit policii povinnosti

poskytnout panu M. a jeho manželce ochranu v případě vzniklého ohrožení, navíc opakovaného. Tato námitka žalobce je tedy také nedůvodná.

Žalobce dále vytýká žalovanému, že zcela pominul skutečnost neexistence retroaktivity právních předpisů, neboť potom by dle jeho názoru musel zcela evidentně zjistit, že žalobce nemohl v době od 1.1.2009 do 11.2.2010 neplnit své povinnosti vyplývající z organizačního řádu ředitele KŘP Jčk č. 238/2009 a tento porušovat, když tento dokument byl vydán až 5.8.2009. Ani tato námitka není důvodná. Je sice pravdou, že organizační řád ředitele č. 238/2009 byl platný od 5.8.2009, ale žalobci je za uvedené období kladeno za vinu porušení základních povinností vyplývajících ze služebního zákona, porušení povinností vyplývajících z popisu služebních činností ze dne 12.1.2009, včetně povinností z citovaného organizačního řádu. Jeho použitím při uložení kázeňského trestu tak nemohlo dojít k poškození práv žalobce, neboť o retroaktivní působení právního předpisu v tomto případě nejde. Žalobce byl ustanoven na své služební místo dne 1.1.2009 a byl povinen plnit povinnosti vyplývající z ustanovení § 45 odst. 2 písm. b) služebního zákona a z popisu služebních činností. Od 5.8.2009 pak byl povinen postupovat i v souladu s organizačním řádem a plnit zde uvedené povinnosti. K porušení zákazu retroaktivity nedošlo.

Žalobce v podané žalobě také upozornil na své dosavadní dobré pracovní výsledky, za které byl několikrát odměněn a oceněn. Soud má za to, že zohlednění pracovních výsledků nemůže být relevantním důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, když je patrné, že při uložení kázeňského trestu služební funkcionář přihlédl k dosavadnímu kladnému hodnocení činnosti územního odboru, nápadu trestné činnosti v teritoriu územního odboru a personálnímu stavu OOP České Budějovice, zohlednil i zatíženost odboru žalobce, přičemž přihlédl i k odměnám žalobce a jeho vysokému celkovému hodnocení. Na druhé straně ale nemohl odhlédnout od toho, že žalobce se jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil jako vedoucí příslušník, který má svým příkladným plněním služebních povinností být vzorem pro své podřízené příslušníky. I soud je přesvědčen o tom, že je nutné přihlédnout k vzniklým důsledkům, tedy, že neplnění povinností žalobce přispělo k selhání zasahujících policistů v souvislosti s oznámením pana Malhockého a s následnou vraždou manželů Malhockých a že byl na místě uložit žalobci trest, který je odpovídající pochybením žalobce, jež jsou mu kladena za vinu.

Městský soud v Praze tedy po projednání podané žaloby na základě výše uvedeného odůvodnění nedospěl k závěru, že by došlo ke krácení práv žalobce. Protože neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. v plném rozsahu zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a náhrada nákladů řízení mu proto nepřísluší, žalovanému pak nad rámec běžných činností správního úřadu žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. října 2013

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu